

## КНИГА III.

... Ἀλλὰ, Σελάνα,  
 Φαῖνε καλὸν τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾳ, δαΐμον,  
 Τῇ χθονίᾳ θ' Ἑκάτῃ, τὴν καὶ σκύλας τρομέοντι  
 Ἐρχομένην νεύων ἀνὰ τ' ἥρια καὶ μέλαν αἶμα.  
 Χαῖρ', Ἑκάτα δαπλῆτε, καὶ ἐξ τέλος ἄμμιν ὀπάδει,  
 Φάρμακ' αὖθ' ἔρδοισα χερσίονα μήτε τι Κίρκας,  
 Μήτε τι Μηδείας, μήτε ξανθὰς περιμήδας.  
 Θεόκριτος.

... Но ты о Лупо,  
 Ты ми добръ свѣти; тебе щъ, тиха богине, да пѣжъ,  
 Еще и земна Еката, що кученната я треперятъ,  
 Черната кръвъ, гробовѣтъ мъртвешники кога поевщава.  
 Тебе привѣтствувамъ, страшна богине, до край бди съ нази;  
 Былки приготвила съмъ неподолны отъ тѣсъ на Цирцея,  
 Или отъ тѣсъ на Медея, отъ тѣсъ на русыгъ богини.  
 Θεοκρίτης.

## ГЛАВА 1.

## Пазарьтъ на Помпеи.

*Първѣтъ основаніа на механизма отъ който произлизе новото  
 лѣточисленіе на свѣта.*

Слънцето още не бѣше стигнало пладня и пазарьтъ бѣше пълънъ съ хора праздни и занети въ работа. Въ италианскитъ градове на тогашната епоха, какъто днесъ въ Парижъ, мъжътъ цѣлъ дънь са расхождахъ безпрестанно, тѣй щото общественитъ здания, пазарьтъ, портицѣтъ, банитъ и сжщитъ храмове даже можахъ да са считатъ за тѣхны домове. Не е слѣдователно чудно дѣто украсяваха толкози раскошно общественитъ тѣзи мѣста, които бѣхъ за тѣхъ предмети на домашна любовь и на патриотическо тѣшеславіе. И наистина въ тѣзи епоха Помпеи представяше великолѣпно зрѣлище и пріятно възъ сичкитъ си части. На послауитъ съ мраморъ общественни здания разговаряхъ са съкѣй дель множество челоуѣцы съ